

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ

Μαθαίνουν τούς λαούς, τὰ άτομα, νὰ θεωροῦν τὴν ἐξολόθρευση τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ἀντιπάλου, ὡς τὸ μόνο μέσο νίκης. Δοξολογοῦν τὴν ἀγὼνὴ βία πὺ ἐκφράζεται μὲ μιὰ χειρονομία πὺ χτυπᾶ, σβύνει, σταματᾶ... Καὶ ἔπειτα ἐκπλήττονται, ἀγανακτοῦν γιὰ μιὰ μοναχικὴ περίπτωσι ὅπου παρουσιάζεται ἕνα τέτοιο φαινόμενο. Εἶναι γιὰτι ἄλλοι λόγοι, ἄλλες αἰτίες ὑπαγορεύουν τὴν ἀγανάκτηση καὶ ὄχι ἡ ἀποδοκιμασία τῆς βίας, τῆς κτηνώδους δύναμης...

Τέτοιες σκέψεις φέρνουν οἱ συμπτωματοκτικὲς δολοφονικὲς ἀποπειρὲς πὺ δηληρίασαν τὸν περασμένο Αὐγούστο τὴν ἑλληνικὴ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα.

Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ε. Βενιζέλου ἦθε σὰ ξέσπασμα μιᾶς καταστάσεως αἰσθηματολογικῆς πὺ ἐκαλλιεργεῖτο σιωπηλὰ ἀπὸ τὸς ἀντιπάλους του, γιὰ τὴν ὁποία ὡς ἠθικὴ ἀρχὴ καὶ οἱ ἴδιοι οἱ φίλοι του ἔτρεφαν ἀνάλογη ψυχικὴ διάθεση· τὸ ἔδειξαν μὲ τὴν ἀντάξια ἀπάντησή τους λογιζόμενος τὸ Δραγούμη... Καὶ μιὰ στιγμὴ ξαπολύθηκε ἐπάνω στὴν Ἑλλάδα ἡ φοβερὰ φρικτῶν αἱματοχυσιῶν, μιὰ μαύρη ἀτμόσφαιρα ὑποψίας πὺ μέσα της σὰ σὲ σκοτάδι νύχτας ἔμελλαν νὰ συναντηθοῦν μὲ τὰ ἔγχειρίδια στὸ χέρι ὅλα τὰ μίση καὶ ὅλες οἱ ἀντεκδικήσεις... Κι αὐτὴ τὴ σύρραξη ἦλθε κι ἐσταμάτησε ἐγκαίρως ἡ συνετὴ καὶ εὐγενὴς χειρονομία τοῦ πληγωμένου πὺ ἀπὸ τὴν κλίνη του φώναξε στοὺς ἐπικινδύνους φίλους του καὶ τὸς τρομασμένους ἐχθρούς του δυὸ ἀνώτερα λόγια συγγνώμης καὶ λύτης...

Ἡ ἱστορία εἶναι γεμάτη ἀπὸ δολοφονίες. Στὶς τυρωμένες ἀπὸ ἀταβισμό καὶ ἐγκληματικὴ διαπαιδαγώγησι φαντασίας τῶν ἀνθρώπων, περνοῦν οἱ βλοσυρὲς σιλουέτες τῶν συνωμοτῶν πὺ μὲνα κίνημα ἔσχιζαν χάμω τὰ σώματα ἀντιπάλων τυράννων... Ὑπῆρξαν ἐποχὲς ὅπου ἡ προσωπικὴ ἐπιρροὴ ἐνὸς ἀρχηγοῦ ἦταν τόσον ἀποροφητικὴ πὺ ὁ ὄλεθρός του ἐσήμαινε καὶ ἀπέφερε πράγματι τὴν καταστροφὴ τῆς πολιτείας του, τοῦ κόμματός του. Ἐκεῖνος πὺ βλέπει τὴν ἱστορία μὲ τὰ μάτια τοῦ κριτικοῦ νοῦ, διακρίνει τέτοιες στιγμὲς καὶ τὶς ἐξηγεῖ... Ἀλλὰ σήμερον ἡ ἀνθρώπινη συνείδησις ἐπαναστατεῖ, ὄχι μόνο ἀπὸ αἰσθημα σεβασμοῦ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνώτερους λόγους ὠφελιμότητος, στὶς παράφρονες ἐξάψεις ἀνθρώπων πὺ πιστεύουν ἀκόμη πὺ εἶναι δυνατό ὁ θάνατος ἐνὸς ἀτόμου ν' ἀλλάξη αἰσθητὰ καὶ διαρκῶς τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πραγματικότητα ἐνὸς λαοῦ, τῶν λαῶν. Τῶν λαῶν, γιὰτι μόνο λαοί, ἀπεραντες ἀνθρώπινες μᾶζες ἐνωμένες μὲ ἀναμφισβήτητα συμφέροντα πὺ διατηροῦν τὰ τεχνητὰ ἐθνολογικὰ χωρίσματα, ὑπάρχουν. Ἀλληλέγγυες μᾶζες ἀνθρώπων πὺ νέοι νόμοι πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ εἰς δένουν σ'ἕνα σύνολο ὅπου ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος ἐνὸς ἀτόμου δὲν λογαριάζονται...

Καὶ γιὰυτὸ, χωρία ἀπὸ τὸς ἠθικοὺς λόγους, ἡ δολοφονία

πολιτικῶν ἀντιπάλων εἶναι σήμερα ἐγκληματικὸ καὶ μαζὶ μωρὸ ἔργον.

Οἱ γελοῖοι, μέσα στὴ δυστυχία τους, δύο πρόην ἀξιωματικοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ποὺ ἀποπειράθηκαν νὰ δολοφονήσουν τὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδος, ἔπαιξαν ρόλο κοινῶν ἀπάχηδων κρυμμένοι πίσω ἀπὸ σωροὺς ἐμπορευμάτων στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Λυῶν στὸ Παρίσι. Ἡ ἠγὼ ποὺ ξεσύρθηκε ἀπὸ τὶς ἐκπυρσοκοροτήσεις τῶν ὄπλων τους θὰ ἔνοιωσαν ἀμείλικτα νὰ τοὺς περιπαίξει. Ἦταν ὁ περιγέλος τῆς ἡρωϊκῆς ἀποστολῆς ποὺ ἔταξαν οἱ δυστυχεῖς στὸν ἑαυτὸ τους.

Καὶ ὅμως ἔτσι τοὺς εἶχε μάθη τὸ ἐπάγγελμά τους, τὸ περιβάλλον τους — νὰ σκοτώνουν τὸν ἐχθρὸ τους. Ναι ὁ ἐχθρὸς τοὺς ἔλεγε ὅτι εὐρίσκειται πίσω ἀπὸ κεῖνο τὸ βουνό, πίσω ἀπὸ κεῖνο τὸ ὄροσσημο. Γιατί ὄχι καὶ μεταξύ μας;

Ἡ γυμναστικὴ ἐνὸς ἐνστίκτου φυτευμένου καὶ ποτισμένου μὲ φροντίδα ἀπὸ γεννεὲς τὸ θρασεύει σὲ σημεῖο ποὺ νὰ εἶναι ἀνίκανο νὰ κἀν διακρίσεις. Γιατί ὁ ἐχθρὸς δὲ θὰ ἦταν καὶ μέσα στὴν οἰκογένεια; Ὅποιος μᾶς ἐμποδίζει τὰ σχέδια, τὶς ιδέες, τὰ καπρίτσια. Ὅποιος δὲν εἶμαστε ἐμεῖς. Ὁ ἐχθρὸς... Παράξενη ἔνοια, δὲν εἶναι; ποτίσετε μ' αὐτὴ ἕναν ἄνθρωπο καὶ συστήστέ του ἔπειτα νὰ κάνει ἀπαραίτητες διακρίσεις. Θὰ ἦταν φρονιμώτερο νὰ ἀρχίζετε ἀπὸ πρῖν...

Ἐξαλλοὶ ἀπὸ τὴν εἶδηση τῆς δολοφονικῆς ἀποπειρᾶς κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, οἱ βενιζελικοὶ ἀκόλουθοι γύρεψαν νὰ πάρουν τὸ αἷμα πίσω. Ἡ τιμὴ! Ἡ ἀποκατάσταση τῆς τιμῆς! Ἕνας ἐχθρὸς περνοῦσε μὲ αὐτοκίνητο. Νὰ σταματήση! Καὶ λογχίσθηκε...

Τὶ σκληρὴ μεῖρα ἦταν φυλαγμένη στὸν ὄνειρολόγο Ἰωάννα Δραγοῦμη. Κατεβασμένοι ἀπὸ τὶς ἰδεολογικὲς οὐτοπίες του στὸν τραχὺ πολιτικὸ ἀγῶνα, τί ἄλλο ἔκανε παρὰ νὰ ρίχνῃ γύρω του μερικὲς διαβεβαιώσεις γιὰ νὰ παίρῃ κουράγιο καὶ ὁ ἴδιος, τί ἄλλο παρὰ νὰ σέρῃ μαζὶ του τὴν ἀθεράπευτη ἀδυναμία τῶν ἰδεῶν ὄνειρων του ποὺ ζητοῦσαν μάταια νὰ στηριχθοῦν ἐπάνω σ'ένα βασιλικὸ σύμβολο, κορώνα κάποιου ξεπεσμένου ἔθνισμοῦ. Τί ἀδικὸς θάνατος γιὰ ἕναν ἄνθρωπο! Καὶ ποῖο θλιβερὸ θέαμα, ἡ ἐξουσία ποὺ ὀρίσθηκε νὰ φυλάγῃ τὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν, νὰ μαχαιρῶν ἕναν ἀντίπαλο τῆς κυβερνήσεως. Λησταρχεῖο...

Ὁ ἐξολοθρευτὴς καγχάζοντας θέλησε νὰ δόσῃ τὴν ἔνοια τῆς ζωῆς: φίλους κι ἐχθροὺς ὁ θάνατος σ'ένα τραπέζι σμίγει.

ΛΟΥΚΗΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος γύρισε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη τραυματισμένος διπλά αὐτὴν τὴ φορά. Ἀπὸ τὶς σφαῖρες δυὸ φανατικῶν ἀντιβενιζελικῶν ἀπότακτων ἀξιωματικῶν καὶ ἀπὸ τὰ Ἰουλιανὰ γεγονότα. Στὴν τελευταία ἐκρυσθημὴ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ τόπου μας ποὺ καὶ οἱ δυὸ ἀντιμαχόμενες πολιτικὲς φατρίες ἀγωνίστηκαν μὲ τὸν ἴδιον τυφλὸ φανατισμὸ γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν πολιτικῶν τῶν ἀντιλήψεων τὰ Νοεμβριανὰ καὶ τὰ Ἰουλιανὰ — μ' ὄλες τὶς